

Söngdagskrá Ísaksskóla 2025-2026

26. - 30. Janúar

Reyndu aftur

Barnagælur

Álfar

Mánuðirnir

Á sprengisandi (annað erindi og viðlag)

Minni karla/Minni kvenna

2. - 6. febrúar

Einhvers staðar, einhvern tímann aftur

Samferða

Reyndu aftur

Barnagælur

Á Sprengisandi (allt lagið)

9. - 13. febrúar

(Þriðjudagur foreldraviðtöl, miðvikudagur
dagur íslenska tákn málsins)

Bollu-, sprengi- öskudagur

Söngur Dimmalímm (á tákn máli)

Óskasteinar

Samferða

Einhversstaðar, einhvern tímann aftur

Reyndu aftur

Álfar

Lag og ljóð: Magnús Þór Sigmundsson

Í gömlum sögnum segir svo frá
er álfar bjuggu mönnum hjá,
saman þeir lifðu í sælu á jörð,
vinátta, samvinna, leikur og störf.

Fá þeir fyrirgefið,
fá þeir öllu gleymt,
fá þeir snúið aftur í mannanna heim?
Eru álfar kannski menn?
Eru álfar kannski menn?

Djúpt oní jörðu búa þeir enn,
álfar sem forðast illa menn,
minningar lifa sögunum í,
vonandi birtast þeir bráðum á ný.

Hver glataði friði,
hver lýsti yfir stríði,
hver vildi fá meira en móðir jörð gaf?
Eru álfar kannski menn?
Eru álfar kannski menn?

Fá þeir fyrirgefið,
fá þeir öllu gleymt,
fá þeir snúið aftur í mannanna heim?
Eru álfar kannski menn?
Eru álfar kannski menn?

Í garðinum bak við stóran stein,
stundum sjá má álfasvein,
tekinn til augna því dapur hann er,
horfir á heiminn, hvað hefur skeð?

Mánuðirnir

Lag og ljóð: Helgi R. Einarsson

Eilíf hringrás, árin líða,
ótrúlegt er að vera til.
Fuglar, ormar, fljúga, skríða,
fátt í þessu ég skil.
*Janúar, febrúar,
mars, apríl, maí, júní, júlí, ágúst,
september, október,
nóvember og desember.*

Börnin eru' um veröld víða,
vaxa' úr grasi og heimta sitt.
Eins og gengur árin líða,
ég vil líka fá mitt.
Janúar, febrúar...

Barnagælur

Þululag. Útsetning: Jórunn Viðar
Þjóðvísur

Við skulum þreyja,
þorrann og hana góu
og fram á miðjan einmánuð;
þá ber hún Grána.

Dúfan í Danmörk,
hún er hlaðin baugum.
Gull er hennar nefi á,
allt upp undir augum.

Bí, bí og blaka,
álftirnar kvaka,
ég læt sem ég sofi,
en samt mun ég vaka.

Minni karla

Sænskt þjóðlag
Ljóð: Grímur Thomsen

Táp og fjör og frískir menn
finnast hér á landi enn,
þéttir á velli og þéttir í lund,
þrautgóðir á raunastund.
Djúp og blá, blíðum hjá
brosa drósum hvarmaljós.
Norðurstranda stuðlaberg
stendur enn á gömlum merg.

Minni kvenna

Lag: Schulz
Ljóð: Matthías Jochumsson

Fósturlandsins Freyja,
fagra Vanadís,
móðir, kona, meyja,
meðtak lof og prís!
Blessað sé þitt blíða
brós og gullin tár.
Þú ert lands og lýða
ljós í þúsund ár.

Á Sprengisandi

Lag: Sigvaldi Kaldalóns
Texti: Grímur Thomsen

Ríðum, ríðum rekum yfir sandinn,
rennur sól á bak við Arnarfell,
hér á reiki' er margur óhreinndandinn,
úr því fer að skyggja á jökulsvell;
∴ Drottinn leiði drösulinn minn
- drjúgur verður síðasti áfanginn ∴

Þey þey! Þey þey! Þaut í holti tófa,
þurran vill hún blóði væta góm,
eða líka einhver var að húa
undarlega digrum karlaróm;
∴ útilegumenn í Ódáðahraun
eru kannske' að smala fé á laun ∴

Ríðum, ríðum, rekum yfir sandinn,
rökkrið er að síga' á Herðubreið,
álfadrottning er að beisla gandinn,
ekki' er gott að verða' á hennar leið;
∴ vænsta klárinn vildi' ég gefa til
að vera kominn ofan í Kiðagil ∴

Reyndu aftur

(Lag og ljóð: Magnús Eiríksson)

Þú reyndir allt, til þess að ræða við mig
í gegnum tíðina, ég hlustaði ekki á þig.
Ég gekk áfram minn veg, niður til heljar
hérumbil.
Reyndu aftur, ég bæði sé og veit og skil.

Nú hvert sem er skal ég fylgja þér,
yfir Esjuna til tunglsins trúðu mér.
Ég gekk minn breiða veg, niður til heljar
hérumbil.
Reyndu aftur, ég bæði sé og veit, reyndu
aftur ég bæði sé og veit,
reyndu aftur ég bæði sé og veit og skil.

Samferða

(Lag og ljóð: Magnús Eiríksson)

Opna dyr upp á gátt
til að bjóða mína sátt.
Það sem einu sinni var,
það getur lifnað við á ný.

Annað líf, enginn veit,
endalaus er okkar leit.
Ef þú átt aðeins þetta líf
er betra að fara að lifa því.

*Samferða, öll við erum samferða.
Hvert sem liggur leið,
gatan mjó og breið,
torfær eða greið.*

Viltu ganga um mínar dyr?
Verst ég opnaði ekki fyrr
en ég veit að enn er hægt
að biðja um meiri og betri byr.

Einhvers staðar einhvern tímann aftur

(Lag og ljóð: Magnús Eiríksson)

Einhvers staðar einhvern tímann aftur.
liggur leiðin um veginn til mín
og þú segir; Ég saknaði þín.
Ég saknaði þín.

Kyrrlátt kvöldið hvíslar ástarorðum
út í buskann, hver heyrir þau nú?
Út úr lífi mínu labbaðir þú.
Labbaðir þú.

*En ég nenni ekki að hanga hér
þó hugur dvelji oft hjá þér,
lífið bíður líka eftir mér.
Það er alveg nóg af sorg og sít
svo ég ætla eitthvað út
að finna einhvern félagsskap
því hik þú veist er sama og tap.*

Nú er bráðum tími til að þegja
því að ósagt nú á ég svo fátt
en ég sendi þér kveðju í sátt.
Kveðju í sátt.

En ég nenni ekki að hanga hér...

Einhvers staðar einhvern tímann aftur.
liggur leiðin um veginn til mín
og þú segir; Ég saknaði þín.
Ég saknaði þín.
Ég saknaði þín.

Bolludagur – Sprengidagur – Öskudagur

Lag: Við erum söngvasveinar

Texti: Herdís Egilsdóttir

Á bolludegi fer ég með bolluvönd á kreik.
Mér alltaf þykir gaman að iðka þennan
leik.

Ég bolla og bolla, á bossann á þér fast ég
slæ, bolla og bolla og bollu í laun ég fæ.
*Já, bragðgóðar eru bollurnar, bollurnar,
bollurnar, já, bragðgóðar eru bollurnar,
húllum hæ.*

Á sprengidegi er bumban að springa
hreint á mér, því magnið er ei smátt sem í
magann á mér fer.

Af saltkjöti og baunum ég saðningu í
magann fæ, af saltkjöti og baunum, ég
saddur er og hlæ.

*Já, bragðgóðar eru baunirnar,
baunirnar,baunirnar, já, bragðgóðar eru
baunirnar, húllum hæ.*

Á öskudegi fer ég með öskupoka af stað
og elti menn og konur sem ekkert vita um
það.

Hengi svo poka á hinn og þennan sem ég
næ, lauma á poka, læðist burt og hlæ.

*Svo dingla þeir þarna pokarnir, pokarnir,
pokarnir, svo dingla þeir þarna pokarnir,
húllum hæ.*

Söngur Dimmalimm

Lag: Atli Heimir Sveinsson

Ljóð: Atli Már Árnason

Sjáðu, sjáðu, svanur,
skógurinn er að skemmta sér,
sko, hann bangsi dansa fer.

Svanur á báru.

Veröldin blíð.

*Í suðri gala gaukar
grösin spretta' og laukar,
sæl er sumartíð.*

Syngdu, syngdu, svanur,
álfar hoppa, einn, tveir, þrír,
öll nú kætast skógardýr.

Svanur á báru.

Veröldin blíð...

Hjúfra, hjúfra, svanur,
í hálsakoti hjúfra þig,
ég held þú megir kyssa mig.

Svanur á báru.

Veröldin blíð...

Óskasteinar

Lag: Bardos Lajos

Ljóð: Hildigunnur Halldórsdóttir

Fann ég á fjalli fallega steina,
faldi þá alla, vildi þeim leyna,
huldi þar í hellisskúta heillasteina,
alla mína unaðslegu óskasteina.

Langt er nú síðan leit ég þá steina,
lengur ei man ég óskina neina
er þeir skyldu uppfylla um ævidaga,
ekki frá því skýrir þessi litla saga.

Gersemar mínar græt ég ei lengur
geti þær fundið telpa eða drengur,
silfurskæra kristalla með grænu og gráu,
gullna roðasteina rennda fjólubláu.